

Medlem i fokus

Namn: Andreas Engfeldt

Hemort: Trots att jag bott i Gävle i snart 12 år räknar jag fortfarande Tullinge som hemort

Utbildning: Teknisk Lantmätare från KTH, examen 1997

Arbetar: Lantmäteriets geodetiska utvecklingsenhet

Medlem sedan: 1999 (SKMF)

Antal MätKart: 6 stycken (inkl 2 GIT)

Vissa saker ska man börja i unga år med, såsom att lära sig att läsa och att läsa kartor. Mitt kartintresse började antingen när jag fick en klasslista för min lekskola och skulle kolla var i Tullinge de andra bodde, eller när jag ville veta var orterna som var namngivna på Arlas mjölkförpackningar låg i Sverige. Exakt vilket som var först minns jag inte, men det var i alla fall när jag var runt 5 år gammal. Två år senare var jag kartläsare från baksätet när familjen var på Sverigesemester och det fortsatte jag med under ytterligare två somrar innan jag började med sporten orientering. Detta fyllde en ganska stor del av min fritid under drygt tio års tid, men några större framgångar blev det inte trots tre stycken klubbmästerskapstitlar och otaliga skolmästerskapstitlar, varav vinsten på Sveriges då näst största gymnasium (Huddingegymnasiet, 1991) är den på pappret mest meriterande. Men trots detta kartintresse hade jag helt andra idéer om vad jag skulle försörja mig på, ända tills jag under sista året på gymnasiet "upptäckte" vad lantmäteritutbildningen innebar.

Direkt efter gymnasiet kom jag in på Lantmäterilinjén på KTH. Under det första året hade jag en hel del tvivel på att det var det här jag ville jobba med, men att jag skulle gå den tekniska inriktningen tvivlade jag bara på vid ett tillfälle. Det var när vi skulle räkna polygontåg med en inkompetent övningsassistent och det hela inte gick ihop överhuvudtaget. Felet visade sig vara att övningsassistenten hade skrivit fel tecken på ett ställe i formeln, vilket tog ett antal timmar att upptäcka. Vid tre tillfällen i min yrkeskarriär har jag deltagit som övningsledare på Högskolan i Gävle och p.g.a. händelsen ovan så har jag då sett till att jag hållit i alla polygontågsberäkningar så att allt har gått rätt till.

Först var det tänkt att mitt examensarbete skulle handla om GPS-mätning i Antarktis, men p.g.a. platsbrist på båten hem därifrån så blev det ingen Antarktisresa för mig. Istället sökte jag mig till Lantmäteriets geodetiska utvecklingsenhet och utförde RTK-mätningar på långa avstånd. Under ett antal kyliga mätningar kom jag fram till: "Varför åka ända till Antarktis för att frysa när man kan göra det i Rörberg?". Detta var mitt i en period när Lantmäteriet minskade ned ordentligt på folk och tack vare det blev mitt första år som anställd på Lantmäteriet en ganska otrygg hopparusell. Men det löste sig till slut och jag jobbar fortfarande kvar...

Under åren jag arbetat här har jag främst hållt på med två ganska olika arbetsfält, alltså teknik- & metodutveckling för SWEPOS®-baserade tjänster (inklusive hållit väldigt många kurser om GNSS), samt tyngdkraftsmätning (=gravimetri). Eftersom SWEPOS är något som många av er som förhoppningsvis läser detta känner till ganska mycket om, tänkte jag inte beröra det något här. Däremot tänkte jag skriva några rader om gravimetri. Att Lantmäteriet är ansvariga för rikets nät i plan och höjd känner väl de flesta till, men att Lantmäteriet även är ansvariga för rikets nät för tyngdkraft känner nog desto färre till. Relativ gravimetri innebär att man startar och slutar mätningen på en punkt med ett känt g-värde. Alla nypunkter bestäms sedan utifrån differensen till start-/slutpunkten (eller punkterna). Absolutgravimetri innebär istället att man får ut ett g-värde direkt efter mätningen är slutförd. En stor skillnad är pris, vikt och fältmässighet mellan utrustningarna. Min första professionella kontakt med ämnet var när jag under 1999 deltog i en nordisk flyggravimetrikampanj över Östersjön (anm: se artikel i Sinus nr 1 2000). Under 2001

och 2002 fortsatte jag sedan med relativgravimetri för att slutföra vårt första ordningens tyngdkraftsnät, vilket innebar många långa dagar helt ensam i en bil och ute i skogen. 2003 påbörjades ett tysk-nordiskt projekt om att mäta landhöjningen med hjälp av absolutgravimetri och under det året utfördes de sista relativgravimeträmätningarna på den så kallade 63:e graders landhöjningslinjen över Norden (som påbörjades 1967), som jag deltog i. Kort sagt blir g-värdet lägre ju längre från Jordens mittpunkt man befinner sig, så när landet höjdes sig blir g-värdet lägre. 2004 började jag istället med absolutgravimetri när jag fick följa med Ludger Timmen från universitetet i Hannover på en 30 dagars mätresa i Finland och Sverige för det stora projektet (som fortfarande pågår). Det samma skedde även året efter. Under 2006 inköpte enheten en absolutgravimeter (anm: se artikel i Sinus år 2007), "Greta", och för närvarande är jag den som mätt mest med henne, t.ex. i Norge, Danmark, Luxemburg och Serbien (mycket spännande projekt).

Överlag har jag rest väldigt mycket hittills i jobbet och det enda landskap jag inte arbetat i är Öland. Så om någon har ett lämpligt arbete där på ett par dagar som jag skulle kunna utföra är det bara att höra av er till mig eller min närmsta chef :-)

En roll jag också har tagit på mig är att ansvara för vissa trivselaktiviteter på enheten, såsom en intern hockey manager tävling (som Mikael Lilje startade 1997 och där Andreas Nilsson tidigare delade ansvaret med mig under ett flertal år), vara lagledare för ett antal friskvårdstävlingar och att koordinera vårt Luciafirande. Det senare är värt att berätta lite mer om. 1999 hade vi det första "traditionella geodetiska luciatåget" på enheten. Den som grundade det var Martin Lidberg, men efter att han därefter började doktorera så fick jag ta över ansvaret och det har jag haft sedan dess. Från början var det hela en kul grej för att "showa" för kvinnorna på enheten, men år efter år har det blivit något mer seriöst och nu har vi enbart egna texter på luciasångerna och dessutom låter det allt bättre. Hur ser det ut då? Jo, vi har inga vita kläder utan vackra och smutsiga fältkläder i gult och/eller orange. Lucia-kronan är en "saftblandare" som sitter på en motorsågshjälm och tärnorna håller i GPS-antennerna med tända värmeljus på, alternativt en minipannlampa för de antenner vi fortfarande använder i andra sammanhang. 2007 fick jag den stora äran att bli årets lucia och tillika årets geodet, en utmärkelse som sedan 2004 även tillfaller lucian. Den senaste lucian blev Martin Lidberg, som mycket passande fick vara det under jubileumsåret.

Mina fritidsintressen har trots allt inte ändrat sig speciellt mycket under åren, utan är i stort sett de samma som före tonåren. Det största intresset är musik i de flesta former, d.v.s. att lyssna på och att utöva själv på många olika sätt. Ett annat stort intresse är sport, d.v.s. att titta på och att utöva själv. Geografi, kartor och resor är tre andra stora intressen. Kan där lägga till att de resmål som mitt jobb erbjuder normalt sett inte är de jag är intresserad av att åka till privat. Sist men inte minst är jag intresserad av historia, konst och arkitektur och kombinerar gärna detta med mitt resande.

Till sist vill jag tacka SKMF och mina dåvarande chefer för att jag fick hålla föredrag på MätKart 1999, eftersom det har påverkat mig på ett väldigt positivt sätt.